

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 17Csp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200382
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Máčajová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:6121200382.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Johanou Máčajovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: V. Z., I. XX.XX.XXXX, Z. L. Č.. XXX, zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 17.980,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 216,50 Eur s príslušenstvom zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 97,60%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu- spoločnosť VÚB, a.s., Bratislava sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v upomínamom konaní dňa 16.12.2020 domáhal zaplatenia sumy 17.980,26 Eur a úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 18.001,51 Eur od 25.05.2018 do 23.03.2020 a 5,00% ročne zo sumy 17.980,26 Eur od 24.03.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradeného úveru. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.02.2017 poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pod č. úverového účtu XXXXXXXXXX úver vo výške 20.000,00 Eur, ktorý mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný svoj záväzok neplnil riadne a včas, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu. Žalovaného vyzval k úhrade všetkých dlžných splátok a upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti z dôvodu neplatenia, napriek písomnej výzve žalovaný dlh nezaplatil, žalobca úver zosplatnil ku dňu 09.05.2018. Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 17.05.2018. Žalovaný dlžné sumy neuhradil ani v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, od 25.05.2018 sa tak dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy s príslušenstvom. Na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi VÚB, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum, s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu. Pohľadávka bola vyčíslená ku dňu 02.03.2020, po uvedenom dátume žalovaný zaplatil na úhradu sumu 21,25,- Eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si tak uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške dlžnej istiny v sume 17.980,26 Eur spolu s príslušenstvom.

2. Vo veci bol Okresným súdom Banská Bystrica v upomínamom konaní dňa 19.01.2021 vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor (č.l. 35). Žalovaný neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a

bez poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 14.700 Eur (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 300 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 15.000 Eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Nesprávna celková výška úveru má za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN. Právny predchodca žalobcu nezapočítal do výpočtu RPMN náklady spojené s poistením, zo zmluvy o úvere nie je preukázané, že poskytnutie úveru nebolo podmienené pristúpením k poisťovni. Ďalej namieta, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, žalobca nepredložil doručenkú k žiadnej z upomienok, zároveň ani jedna z predložených upomienok nepredstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje jednoznačne 2 úkony, a to výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, poukazuje na rozh. KS Žilina zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018, podľa ktorého pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 OZ je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Žalobca nemá nárok na splátky zročné po vyhlásení rozsudku. S poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ako aj rozhodnutia NS SR, sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018, podmienky § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Poukazuje tiež na rozhodnutie KS Prešov zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018, výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: „Zákonné ust. § 92 ods. 8 ZoB hneď v prvej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, nesplnená povinnosť sa musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Žalobca nepreukázal písomnú výzvu banky adresovanú žalovanej na splnenie dlhu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Výzvu na úhradu dlhu totiž nenaplnia list označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlžného zostatku“. Pre splnenie písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka, nestačilo ju vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkovi. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaný navrhuje, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní pokračoval v konaní na príslušnom súde podľa CSP.

3. K podanému odporu žalovaného sa vyjadril žalobca (č.l. 46), aktívnu legitímáciu preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané doporučené pod číslom zásielky L., čo preukazuje podacím hárkom. Takýto postup je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Rozsudok NS SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložil aj výzvy právneho predchodcu- banky. Predloženými výzvami doručovanými žalovanému na adresu, ktorú uviedol v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatil a do omeškania sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa zákona o bankách. Spolu s výzvou právneho predchodcu zo dňa 26.3.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú a to pod číslom zásielky L. dňa 26.3.2018, čo vyplýva priamo z podacieho hároku na boku na jeho ľavej strane,

kde je tento dátum uvedený. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitímácia v spore. Žalovaným namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplataenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, tj. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku, nárok žalobcu je dôvodný a preukázaný.

4. Žalovaný v rámci repliky (č.l. 54) namieta opätovne platnosť postúpenia s poukazom na rozhodnutia NS SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017, 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie NS zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Ak žalobca preukazuje splnenie uvedených podmienok odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, predstavuje výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pokiaľ sa vo výzve neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškание, ale aj na jeho následok, na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie (KS Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019). V danom prípade žalobca nepostupoval ani podľa § 53 ods. 9 OZ, nakoľko právny predchodca žalobcu nezaslal tretiu upomienku po troch mesiacoch od omeškania s mesačnou splátkou a zároveň, zo strany žalobcu nebolo preukázané, že od dátumu doručenia tretej upomienky uplynula lehota 15 dní, po uplynutí ktorej mohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca preukázal odoslanie tretej upomienky, ale nepreukázal, že od jej doručenia uplynula lehota 15 dní, po uplynutí ktorej mohla byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Tretiu upomienku ako aj výzvu na predčasné splatenie úveru treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 OZ za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškание s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh.

5. Podaním doručeným súdu dňa 21.04.2021 (č.l. 74) žalobca uviedol, že z dôvodu úhrady časti pohľadávky zo strany žalovaného v sume 42,50,- Eur dňa 27.01.2021, počas súdneho konania, berie žalobu v časti 42,50 Eur spolu s úrokom z omeškania späť a navrhuje v uvedenej časti konanie zastaviť.

6. Podaním doručeným súdu dňa 28.05.2021 (č.l. 91) žalobca uviedol, že z dôvodu úhrady časti pohľadávky zo strany žalovaného v sume 174,00 Eur dňa 24.05.2021, počas súdneho konania, berie žalobu v časti 174,00 Eur spolu s úrokom z omeškania späť a navrhuje aj v uvedenej časti konanie zastaviť. Na základe uvedeného čiastočného späťvzatia navrhuje, aby súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 17. 763,76 Eur, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 18.001,51 Eur od 25.05.2018 do 23.03.2020, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 17.980,26 Eur od 24.03.2020 do 27.1.2021, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 17.937,76 Eur od 28.1.2021 do 24.5.2021, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 17.763,76 Eur od 25.5.2021 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní, spolu s trovami konania.

7. Súd pojednával v neprítomnosti strán sporu, právny zástupca žalobcu, rovnako aj zástupca žalovaného sa ospravedlnili z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti, súhlasili s pojednávaním v neprítomnosti, o odročenie nepožiadali, súd tak pojednával v ich neprítomnosti.

8. Súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy a vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX právny predchodca žalobcu- spoločnosť VÚB, a.s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 20.000,00 Eur, čo vyplýva z predloženej zmluvy o úvere uzavretej dňa 15.02.2017. Úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 96-tich mesačných splátkach po 297,92 Eur (vrátane poistenia 16,20,- Eur). Zo zmluvy o úvere nie je zrejmý údaj o RPMN, nakoľko sú v zmluve uvedené 2 varianty so zľavou a bez zľavy z voliteľnej služby, a teda nie je zrejmé, či RPMN je 8,8% alebo 11%. Rovnako tak nie je zrejmá celková čiastka, ktorú treba zaplatiť. splatnosť prvej splátky je 15.03.2017, konečná splatnosť úveru bola 15.02.2025.

10. Z predloženého výpisu z účtu vyplýva, že žalovaný uhradil právnomu predchodcovi sumu 3.634,38 Eur. Právny predchodca žalobcu vyzval dňa 26.03.2018 k okamžitej úhrade celkovej dlžnej sumy vo výške 918,60,- Eur zo zmluvy o úvere s upozornením, že inak bude požadovať vrátenie celej sumy poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Následne podľa listu s názvom „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 10.05.2018 žalobca úver zosplatnil k uvedenému dňu, pričom poskytol žalovanému lehotu 7 dní na úhradu pohľadávky. Podľa priloženej kópie doručeny túto prevzal žalovaný dňa 17.05.2018.

11. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili dňa 30.11.2017 rámcovú Zmluvu o postúpení pohľadávky. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020 vyplýva, že spoločnosť VÚB, a.s. oznamuje žalovanému postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere s VS XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 15.02.2017 na spoločnosť žalobcu ku dňu 02.03.2020.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, ako sa začalo predbežné prejednanie veci alebo pojednávanie.

13. Čiastočné späťvzatie predstavuje dispozitívny úkon žalobcu, ktorý týmto vyjadruje vôľu nepokračovať v konaní v časti uplatňovaného nároku. Nakoľko žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 216,50,- Eur spolu s príslušenstvom (174,00 + 42,50), súd rozhodol o zastavení konania, a to v časti istiny vo výške 216,50,- Eur s príslušenstvom.

14. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa ustanovenia 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.%209.2013'> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (ďalej len ZoB), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávkú zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa ustanovenia § 39 OZ v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 150 zákona č. 160/2015 (ďalej Civilného sporového konania, resp. CSP), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

15. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu. K žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. A rovnako i k oznámeniu o postúpení pohľadávky je povinný žalobca preukázať jej platné postúpenie pohľadávky. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy

rozhoduje. Súd môže len vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, ak je to potrebné. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihladať.

16. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním súd zhodnotil v rozsahu potrebnom pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k podstate veci a vzhľadom na charakter sporového konania uzavrel, že nie je opodstatnené nariaďovať ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity strán konania, keďže skutkový stav, na základe ktorého súd rozhoduje v sporovom konaní ovládanom zásadou kontradiktórnosti, má byť výsledkom dôkaznej aktivity a snahy strán konania, ktorí majú hlavnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu a preukázanie svojich tvrdení a aktivita súdu v rámci dokazovania sa obmedzuje na rozhodovanie, ktoré z označených dôkazov vykoná, a preto súd vo veci rozhodol.

17. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobe vo zvyšnej časti (po čiastočnom späťvzátí) nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju zamietnuť z nasledovných dôvodov.

18. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetná zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver mu bol poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. so žalovaným uzatvorili dňa 15.02.2017 Zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca ako finančná inštitúcia-banka poskytol žalovanému z titulu úveru sumu 20.000 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Uvedená banková pohľadávka vo výške 18.001,51 eur spolu s príslušenstvom bola postúpená zo spoločnosti VÚB, a.s. na spoločnosť žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2017, a to ku dňu 02.03.2020. Z predložených listinných dôkazov však nevyplýva splnenie povinnosti banky pred postúpením bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, tzn., že bol žalovaný zo strany banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ako aj skutočnosť, či predtým došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, resp. k ukončeniu zmluvného vzťahu inou formou.

20. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

21. V konaní nebolo preukázané, že došlo k účinnému Vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, resp. že zmluvný vzťah zanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, či vôbec bol žalovaný pred postúpením pohľadávky vyzvaný na plnenie a následné plynutie omeškania v trvaní 90 dní s plnením pohľadávky voči banke, ktoré dve podmienky je nutné splniť k tomu, aby došlo k účinnému postúpeniu bankovej pohľadávky, tak ako to vyžaduje ZoB. Súd má za to, že s poukazom na gramatický, ale najmä teleologický výklad ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB sa vyžaduje omeškanie dlžníka v trvaní viac ako 90 dní od momentu doručenia písomnej výzvy. Uvedené ustanovenie zákona smeruje k tomu, aby bola dlžníkovi daná možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku. Opačné správanie banky by nespĺňalo požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je totiž v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi

tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. V prejednávanej veci nie je vôbec preukázaná skutočnosť o tom, či žalovaný bol vyzvaný na splnenie pôvodnému veriteľovi, a ani následné uplynutie lehoty 90 dní na splnenie povinnosti s upozornením na možnosť postúpenia pohľadávky v prípade neplnenia dlžníkom. Žalovaný tak nemal zákonom stanovenú lehotu 90 dní na odvrátenie postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB.

22. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky z VÚB, a.s. na spoločnosť žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, tento právny úkon je v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný. Viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorého odôvodnení dovolací súd uviedol, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej ZoB, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je tak žalobca v konaní aktívne vecne legitímovaným.

23. V konaní je potrebné uviesť tiež, že list s názvom „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru“ zo dňa 10.05.2018 rovnako súd nepovažuje za platný právny úkon, nakoľko ani tento nespĺňa podmienky podľa § 53 ods.9 OZ a § 565 OZ. Na to, aby veriteľ zosplatnil pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľskej zmluvy, môže tak urobiť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z výzvy žalobcu - tzv. tretia upomienka-pokus o zmier zo dňa 26.03.2018 nie je zrejma skutočnosť, že dlžník je v omeškani s konkrétnou splátkou najmenej 3 mesiace, uvedený právny úkon je tak neurčitý, čo spôsobuje jeho neplatnosť. Navyše samotná výzva pred zosplatnením úveru nebola preukázateľne doručovaná žalovanému, pričom žalobca preukázal len skutočnosť o odoslaní zásielky v hromadnom poštovom hároku, z ktorého nie je zjavné, o akú písomnosť sa jedná, ktorá skutočnosť musí byť nespochybniteľne preukázaná vzhľadom na účinky, ktorú predčasným zosplatnením úveru pre dlžníka nastupujú. Z uvedeného dôvodu súd považuje za neplatné v zmysle § 39 OZ aj zosplatnenie úveru listom zo dňa 10.05.2018, ktoré malo nastať k uvedenému dňu. Okrem uvedeného súd má za to, že v konaní nebola preukázaná ani povinnosť pôvodného veriteľa pred uzatvorením zmluvy skúmať bonitu dlžníka v zmysle § 7 ods. 1 ZoSU, pričom následok zanedbania povinnosti skúmať bonitu je nemožnosť jednorázového spoplatnenia spotrebiteľského úveru. Týmto súd považuje zosplatnenie úveru zo strany veriteľa za neúčinné, a teda aj neplatné v zmysle § 39 OZ. Neobstojí ani argumentácia žalobcu, že požiadavky uvedené v § 53 ods.9 OZ spĺňa výzva zo dňa 26.03.2018- tzv. tretia upomienka, resp. omeškanie vyplýva z prehľadu platieb žalovaného, toto musí byť exaktne uvedené vo výzve doručenej pred zosplatnením. V žiadnom prípade by takýto úkon predchodcu žalobcu nemohol nahradiť nedostatok výzvy na plnenie a následné plynutie omeškania v trvaní 90 dní s plnením pohľadávky voči banke podľa § 92 ods. 8 ZoB, keď podmienky stanovené zákonom v zmysle § 53 ods.9 OZ v spojení s § 565 OZ na predčasné zosplatnenie úveru sú úplne odlišné od podmienok na postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB, pričom spotrebiteľ musí byť v danej výzve konkrétne upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, a teda na vôľu banky postúpiť predmetnú pohľadávku a na možnosť spotrebiteľa toto postúpenie ešte zvrátiť. Žalobca uvedené nepreukázal.

24. Súd dáva do pozornosti, že akékoľvek ustanovenia zmluvy, resp. VOP, v zmysle ktorého klient by výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená v prípade akéhokoľvek prípadu porušenia zmluvy a kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi na tretiu osobu, takéto dojednania nie je možné považovať za platné. Na zmluvu totiž dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, z ktorého vyplýva jednoznačný záver o tom, že spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Uvedené vedie potom následne k tomu, že dojednania v spotrebiteľskej zmluve sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá má prednosť, a teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a na neho nadväzujúcich predpisov. Iné zmluvné dojednanie, v zmysle ktorého by spotrebiteľ vopred súhlasil s postúpením pohľadávky bez dodržania ustanovení na jeho ochranu je v rozpore s § 54 OZ, nakoľko takéto ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy evidentne zhoršuje jeho postavenie ako spotrebiteľa. Dojednania o odlišnom režime v prípade postúpenia pohľadávky je potom v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, a teda išlo by o neplatné dojednanie podľa § 39 OZ, nakoľko je v rozpore so zákonom.

25. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné.

26. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky bolo potrebné žalobu vo zvyšnom rozsahu (po čiastočnom zastavení) vo výroku II. zamietnuť, keďže žalobca nie je nositeľom pohľadávky voči žalovanému.

27. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že v časti pohľadávky v sume 216,50 Eur s prísl. bolo konanie po čiastočnom späťvzatí žalobcom zastavené, a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 1,20 % (v časti zastavenia po čiastočnom späťvzatí), hrubý úspech žalovaného predstavuje 98,80 % teda, čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 97,60 %. To v konečnom dôsledku znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 97,60 %, tak ako je uvedené vo výroku III.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.